

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

RIKTLINJER FÖR NATIONELLA MYNDIGHETERS SAMRÅD MED EUROPEISKA CENTRALBANKEN

OM FÖRSLAG TILL RÄTTSREGLER

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

RIKTLINJER FÖR NATIONELLA MYNDIGHETERS SAMRÅD MED EUROPEISKA CENTRALBANKEN

OM FÖRSLAG
TILL RÄTTSREGLER

ECB EZB EKT EKP

© Europeiska centralbanken, 2005

Besöksadress

Kaiserstrasse 29
60311 Frankfurt am Main
Tyskland

Postadress

Postfach 16 03 19
60066 Frankfurt am Main
Tyskland

Telefon

+49 69 1344 0

Webbplats

<http://www.ecb.int>

Fax

+49 69 1344 6000

Telex

411 144 ecb d

Dessa riktlinjer återger ECB:s ståndpunkter och påverkar inte en bedömning av beslut 98/415/EG gjord av gemenskapsinstitutioner vars uppgift är att säkerställa en korrekt tillämpning av gemenskapslagstiftningen.

Dessa riktlinjer har tagits fram i informationssyfte. Endast lagstiftning som offentliggjorts i pappersutgåvan av Europeiska unionens officiella tidning är att anse som giltig.

Alla rättigheter förbehålls. Återgivande i utbildningssyfte och för icke kommersiella ändamål är tillåtet under förutsättning att källan anges.

ISSN 92-9181-697-3 (tryckt)
ISSN 92-9181-689-1 (digital)

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

FÖRORD	5		
SAMMANFATTNING	6		
I BAKGRUND TILL ECB:S RÅDGIVANDE FUNKTION AVSEENDE FÖRSLAG TILL RÄTTSREGLER	8	7 Överföring av yttrandet och hur yttrandet skall beaktas	23
II MÅLSÄTTNINGEN MED BESLUT 98/415/EG	10	8 Offentliggörande	23
III OMFATTNINGEN AV SKYLDIGHETEN ATT HÖRA ECB	12	V IAKTTAGANDE AV SAMRÅDSSKYLDIGHETEN	24
1 Samrådande myndigheter	12	VI RÄTTSLIGA FÖLJDER OM SAMRÅD INTE GÖRS	25
2 Vilka förslag till rättsregler omfattas?	13	BILAGOR	27
3 ECB:s behörighetsområden	14	1 Rådets beslut av den 29 juni 1998 om nationella myndigheters samråd med Europeiska centralbanken rörande förslag till rättsregler (98/415/EG)	28
4 Genomförandelagstiftning	17	2 Översikt över frågor som behandlats i förslag till rättsregler över vilka ECB och tidigare EMI har konsulterats	32
IV SAMRÅDSFÖRFARANDET	19		
1 Tidpunkten då ECB skall höras	19		
2 Begäran om yttrande	20		
3 Tidsfrister	21		
4 Mottagningsbevis	22		
5 Antagandet av ett yttrande	23		
6 Språkversioner	23		

FÖRORD

Jag har nöjet att presentera denna skrift med titeln *Riktlinjer för nationella myndigheters samråd med Europeiska centralbanken om förslag till rättsregler*. I likhet med ECB:s övriga skrifter är den ett uttryck för ECB:s vilja att främja öppenhet och transparens och att bidra till en ökad kunskap om ECB:s mål och verksamhet.

Enligt EG-fördraget skall medlemsstaterna höra ECB om förslag till rättsregler som faller inom ECB:s behörighetsområde. Efter den historiska EU-utvidgningen har det antal aktörer som berörs av detta samrådsförfarande ökat kraftigt. ECB har därför tagit fram de här riktlinjerna för att informera och stödja de nationella myndigheterna, särskilt i de nya medlemsstaterna, vad avser denna skyldighet. I riktlinjerna förklaras varför samrådet med ECB är viktigt, vilken omfattning det skall ha, samt hur förfarandet går till i praktiken.

Jag hoppas att dessa riktlinjer kommer att öka kunskapen om de inblandade parternas rättigheter och skyldigheter samt öka förståelsen för ECB:s rådgivande funktion. En målsättning med de här riktlinjerna är också att uppmantra till ett mer omfattande samråd med ECB för att på detta sätt bidra till harmonisering av medlemsstaternas rättsregler inom ECB:s behörighetsområden.

Slutligen vill jag understryka hur viktigt det är med ett nära samarbete mellan de nationella myndigheter som deltar i normgivningsprocessen och Europeiska centralbankssystemet/Eurosystemet. Jag hoppas att den här skriften skall främja ett sådant nära samarbete och vara till gagn för alla berörda parter.

Frankfurt am Main, juni 2005

Jean-Claude Trichet

SAMMANFATTNING

Nationella myndigheter skall höra Europeiska centralbanken (ECB) om förslag till rättsregler som faller inom ECB:s behörighetsområde. Denna skyldighet grundar sig på artikel 105.4 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och ett brott mot denna bestämmelse kan leda till ett överträdelseförfarande inför Europeiska gemenskapernas domstol.

ECB:s rådgivande funktion skall säkerställa att nationella myndigheter kan dra nytta av ECB:s expertis. Därigenom vill man bidra till att förverkliga Europeiska unionens (EU) allmänna mål, bl.a. att säkerställa att nationell rätt är förenlig med Europeiska centralbankssystemets (ECBS) regelverk och står i överensstämmelse med ECB:s policy. Man vill även främja informationsutbyte och kommunikation mellan ECB och allmänheten.

Skyldigheten att samråda med ECB gäller för alla EU-medlemsstater utom Storbritannien. Utförliga regler om hur samrådet med ECB skall gå till framgår av rådets beslut 98/415/EG.

Även om det ofta är nationella ministrar som begär yttranden från ECB, så har en rad nationella myndigheter (t.ex. parlament och andra myndigheter med normgivningskompetens) möjlighet att höra ECB. Den samrådande myndigheten måste inte vara samma myndighet som initierar (eller antar) rättsregeln.

Skyldigheten att höra ECB gäller endast för sådana bestämmelser som kommer att bli rättsligt bindande och allmänt tillämpliga i den berörda medlemsstaten. Skyldigheten är inte begränsad till lagstiftning som antas av parlamentet. Samtidigt behöver ECB inte höras om föreskrifter som genomför lagstiftningen såvida inte föreskrifternas effekter avviker från lagstiftningens. Medlemsstaterna samråder normalt inte med ECB om införlivandet av gemenskapsdirektiv. ECB har dock ibland uppmuntrat till detta när det gäller direktiv av särskild betydelse för ECBS och för vilka en harmonisering har särskilt stor betydelse. ECB bör höras en extra gång om omfattande ändringar görs i förslaget till rättsregler över vilket ett ECB-yttrande redan har begärts.

De frågor som faller inom ECB:s behörighetsområde omfattar de grundläggande ECBS-uppgifterna enligt fördraget, särskilt de som räknas upp i artikel 105.2 i fördraget. Rådets beslut 98/415/EG innehåller en icke uttömmande förteckning över områden om vilka ECB skall höras.

ECB skall höras i ett lämpligt skede av förfarandet för antagande av rättsregler, d.v.s. vid en tidpunkt som ger ECB möjlighet att anta sitt yttrande på alla erforderliga språk och som ger den myndighet som initierat rättsregeln möjlighet att beakta ECB:s yttrande innan den fattar beslut i saken. Nationella myndigheter får bestämma en tidsfrist för ECB:s avgivande av sitt yttrande, och denna får inte vara kortare än en månad. Tidsfristen får vara kortare än en månad i extremt brådskande fall, men då måste skälen för denna brådskan anges.

Under den tidsfrist som ECB har för avgivandet av sitt yttrande kan den aktuella rättsregeln inte antas, men vissa steg i det nationella förfarandet för antagande av rättsregler får dock vidtas. Efter tidsfristens utgång får den aktuella rättsregeln visserligen antas, men de berörda myndigheterna bör ändå beakta ECB:s yttrande, förutsatt att det tas emot innan rättsregeln slutligen antas. Den samrådande myndigheten bör dock i alla händelser informera den antagande myndigheten (om det rör sig om en annan myndighet) om ECB:s yttrande.

ECB:s yttranden över förslag till rättsregler offentliggörs i allmänhet på ECB:s webbplats så snart de antagits och överförs till den samrådande myndigheten (utom i fall då det finns specifika skäl att fördröja offentliggörandet. I dessa fall offentliggörs yttrandet senast sex månader efter antagandet).

I BAKGRUND TILL ECB:S RÅDGIVANDE FUNKTION AVSEENDE FÖRSLAG TILL RÄTTSREGLER

Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (fördraget) ger ECB en rådgivande funktion när det gäller förslag till gemenskapsrättsakter och nationella myndigheters förslag till rättsregler inom ECB:s behörighetsområde. ECB:s rådgivande funktion grundar sig på artikel 105.4 i fördraget, som återges i artikel 4 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (stadgan). Nationella myndigheters samråd med ECB styrs av rådets beslut 98/415/EG av den 29 juni 1998 om nationella myndigheters samråd med Europeiska centralbanken rörande förslag till rättsregler¹ (beslut 98/415/EG) som tillämpats sedan den 1 januari 1999. Beslutet tillämpas på alla medlemsstater utom Storbritannien, som är befriat från skyldigheten att samråda med ECB i enlighet med protokollet om vissa bestämmelser angående Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, som fogats till fördraget. Sedan ECB:s grundande har den avgett 173 yttranden som svar på nationella myndigheters samråd (se diagram 1).

Ruta 1

Artikel 105.4 i fördraget:

ECB skall höras

- om varje förslag till gemenskapsrättsakt inom ECB:s behörighetsområde,
- av nationella myndigheter om varje förslag till rättsregler inom ECB:s behörighetsområde, dock inom de ramar och på de villkor som fastställs av rådet enligt förfarandet i artikel 107.6.

ECB får i frågor inom sitt behörighetsområde avge yttranden till berörda institutioner eller organ inom gemenskapen eller till nationella myndigheter.

Artikel 4 i stadgan:

Enligt artikel 105.4 i detta fördrag

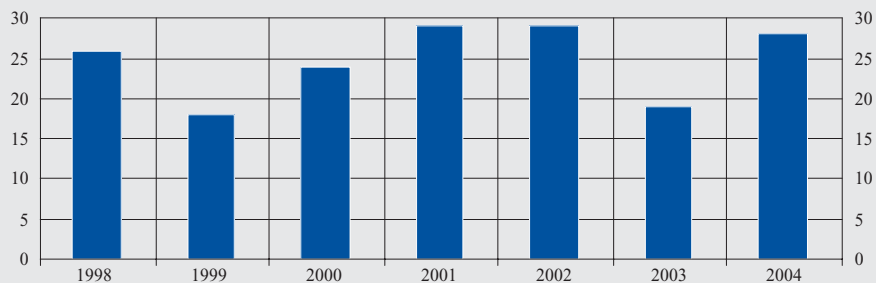
a) skall ECB höras

- om varje förslag till gemenskapsrättsakt inom ECB:s behörighetsområde,
- av nationella myndigheter om varje förslag till rättsregler inom ECB:s behörighetsområde, dock inom de ramar och på de villkor som fastställs av rådet enligt förfarandet i artikel 42,

b) får ECB i frågor inom sitt behörighetsområde avge yttranden till berörda institutioner eller organ inom gemenskapen eller till nationella myndigheter.

¹ EGT L 189, 3.7.1998, s. 42. Texten till beslut 98/415/EG återges i bilaga I.

Diagram 1 Antal yttranden från ECB som svar på nationella myndigheters samråd

Innan ECB grundades hade Europeiska monetära institutet (EMI) också en rådgivande funktion². Vissa av EMI-yttrandena rör frågor som fortfarande är aktuella för både gamla och nya medlemsstater, t.ex. EMI-yttranden om integreringen av nationella centralbanker i ECBS och införandet av euron som valuta i många medlemsstater. Som svar på nationella myndigheters samråd antog EMI 68 yttranden om många olika förslag till rättsregler inom EMI:s behörighetsområde.

Beslut 98/415/EG är hållet i ganska allmänna ordalag och för att det skall få full effekt måste nationella lagstiftare ha en god förståelse för a) dess målsättningar, b) samrådsskyldighetens omfattning, c) hur förfarandet går till i praktiken och d) vilka konsekvenser ett uteblivet samråd kan få för de berörda rättsreglernas legalitet. Målet för dessa riktlinjer är därför att informera alla nationella myndigheter som utarbetar nationella förslag till rättsregler om dessa fyra aspekter så att de är fullt medvetna om sina rättigheter och skyldigheter. Denna riktlinje innehåller också en rad rekommendationer som skall säkerställa att samrådet med ECB sker så smidigt som möjligt.

² Se artikel 117.6 och 117.8 i fördraget och rådets beslut 93/717/EG av den 22 november 1993 om medlemsstaternas samråd med Europeiska monetära institutet om förslag till rättsregler (EGT L 332, 31.12.1993, s. 14).

II MÅLSÄTTNINGEN MED BESLUT 98/415/EG

I den s.k. *OLAF*-domen³ förtydligade Europeiska gemenskapernas domstol (*domstolen*) målsättningen med artikel 105.4 i fördraget vad gäller skyldigheten att höra ECB om varje förslag till gemenskapsrättsakt inom ECB:s behörighetsområde. Enligt domstolen har denna skyldighet ”huvudsakligen till syfte att säkerställa att den som upprättar en sådan rättsakt avvaktar med att anta denna till dess det organ hörts som, genom de specifika uppgifter som det har på det aktuella området enligt gemenskapsrätten och med sin stora sakkunskap, särskilt kan bidra till det planerade lagstiftningsförfarandet”.

Även om *OLAF*-domen rör gemenskapsinstitutionernas skyldighet att höra ECB om förslag till gemenskapsrättsakter, bidrar den också till att förtydliga medlemsstaternas skyldigheter att höra ECB om nationella förslag till rättsregler. Av *OLAF*-domen kan slutsatsen dras att den främsta målsättningen med beslut 98/415/EG är att ge ECB möjligheten att i ett lämpligt skede ge nationella lagstiftare expertråd om förslag till rättsregler på områden som faller inom ECB:s behörighetsområde. Rådgivningen skall säkerställa att nationella rättsregler a) bidrar till att uppnå ECBS mål som fastställs i artikel 105.1 i fördraget, b) är förenliga med ECBS regelverk och c) står i överensstämmelse med ECBS policy. Skyldigheten att höra ECB enligt beslut 98/415/EG är tänkt att fungera som ett förebyggande system genom vilket problem med potentiellt inkompatibla eller inkonsekventa nationella rättsregler kan förhindras. Samrådet måste därför ske innan rättsreglerna passerat förslagsstadiet eller, mer bestämt, vid en tidpunkt då ECB:s yttrande fortfarande kan beaktas av de nationella myndigheter som deltar i utarbetandet och antagandet av rättsreglerna.

Skyldigheten att samråda har i praktiken gett medlemsstaterna möjlighet att säkerställa att nationella rättsregler, inbegripet stadgan för deras nationella centralbanker, är förenliga med fördraget och ECBS-stadgan i enlighet med artikel 109 i fördraget.

Samrådsförfarandet enligt beslut 98/415/EG har ytterligare ett antal fördelar. Det är ett värdefullt instrument för att utbyta information och expertis. Samråd är ett viktigt sätt att hålla ECB underrättad om rättsutvecklingen inom ECB:s behörighetsområden i medlemsstaterna. Den kunskap som ECB får genom att granska förslag till rättsregler inom ramen för ett samråd är av stort värde när ECB senare skall formulera sin egen ståndpunkt, t.ex. när liknande frågor diskuteras inom gemenskapen eller andra internationella sammanhang. Eftersom ECB:s yttranden är baserade på sådana expertkunskaper som ECB har tillägnat sig inom ramen för sina uppgifter⁴, främjar yttrandena harmoniseringen av medlemsstaternas rättsregler inom ECB:s

3 Mål C-11/00 *Europeiska gemenskapernas kommission mot Europeiska centralbanken* (REG 2003, s. I-7147), särskilt punkterna 110 och 111 i domen. I målet ansåg domstolen att kommissionen handlat korrekt och ogiltigförklarade beslut ECB/1999/5 av den 7 oktober 1999 om bedrägeribekämpning. Domen är betydelsefull eftersom den klargör ECB:s rådgivande roll. I målet granskade domstolen, på ECB:s initiativ, för första gången målet med artikel 105.4 i fördraget.

4 Se punkt 140 i generaladvokatens förslag till avgörande i mål C-11/00 till vilken domstolen hänvisar i punkt 110 i sin dom.

behörighetsområden och bidrar till att förbättra den nationella rätten. ECB:s yttranden kan också användas av domstolen (i mål som gäller huruvida de berörda rättsreglerna står i överensstämmelse med fördraget) eller nationella domstolar (i mål som gäller rättsreglers tolkning eller giltighet).

I likhet med yttranden från andra gemenskapsinstitutioner är ECB:s yttranden inte rättsligt bindande. Med andra ord måste nationella lagstiftare inte följa ECB:s yttranden. Det system som upprättats genom beslut 98/415/EG har dock utformats för att säkerställa att nationella rättsregler inte antas förrän ECB:s yttrande har kunnat tas i beaktande. Systemet har visat sig fungera bra och de nationella lagstiftarna har i allmänhet varit villiga att ändra eller till och med dra tillbaka föreslagna rättsregler hellre än att anta rättsregler som inte står i överensstämmelse med ECB:s ståndpunkt.

Slutligen bidrar skyldigheten till samråd också till ECB:s externa kommunikation med allmänheten och marknadsdeltagarna. ECB uppmuntrar till transparens och därför offentliggörs i allmänhet yttranden som svar på de nationella myndigheternas samråd på ECB:s webbplats så snart de antagits och översänts till den samrådande myndigheten.

III OMFATTNINGEN AV SKYLDIGHETEN ATT HÖRA ECB

Ruta 2

Artikel 2.1 och 2.2 i beslut 98/415/EG

1. Medlemsstaternas myndigheter skall höra ECB om varje förslag till rättsregler inom dess behörighetsområde enligt fördraget och särskilt i fråga om följande:
  - Valutafrågor.
  - Betalningsmedel.
  - Nationella centralbanker.
  - Insamling, sammanställning och distribution av monetär och finansiell statistik samt statistik rörande banker, betalningssystem och betalningsbalanser.
  - Clearing- och betalningssystem.
  - Regler som gäller finansiella institut i den mån de har en påtaglig inverkan på de finansiella institutens och marknadernas stabilitet.
2. Vidare skall myndigheterna i de medlemsstater som inte är deltagande medlemsstater höra ECB om varje förslag till rättsregler rörande instrumenten för monetär politik.

I SAMRÅDANDE MYNDIGHETER

I.1 MYNDIGHETER SOM OMFATTAS

Av artikel 2.1 i beslut 98/415/EG framgår att ”medlemsstaternas myndigheter” är skyldiga att höra ECB om förslag till rättsregler inom ECB:s behörighetsområde. Eftersom beslut 98/415/EG gäller för alla medlemsstater utom Storbritannien, så är de myndigheter som berörs inte bara myndigheterna i de medlemsstater som infört euron (deltagande medlemsstater) utan också, med undantag för myndigheter i Storbritannien, myndigheter i medlemsstater som ännu inte infört euron (icke deltagande medlemsstater).

Artikel 3.1 i beslut 98/415/EG stadgar att myndigheterna i medlemsstaterna är sådana ”myndigheter som utarbetar förslag till rättsregler”. Av artikel 4 i beslut 98/415/EG framgår dessutom att den samrådande myndigheten inte behöver vara identisk med ”den myndighet som antar förslaget” eller med ”den myndighet som tar initiativet till ett förslag till rättsregler”.

I praktiken har ett stort antal olika myndigheter hållit samråd med ECB. I de fall med lagstiftning som går igenom det nationella parlamentet har ECB i allmänhet hörts av den ansvarige regeringsmedlemmen, oftast finansministern eller justitieministern. I vissa fall har samrådet skett via den nationella centralbanken. När det gäller annan normgivning har ECB i allmänhet hörts av den myndighet som är behörig att anta den

berörda rättsakten, t.ex. den ansvarige medlemmen i den nationella regeringen eller en nationell centralbank med normgivningskompetens. Slutligen har ECB också hörts av nationella myndigheter (nationella centralbanker, tillsynsmyndigheter eller specialmyndigheter, t.ex. nationella myndigheter med ansvar för införandet av euron) utan formell behörighet att ta initiativ till, eller anta det berörda förslaget till rättsregler men som de jure eller de facto varit delaktiga i antagningsförfarandet. I dessa fall har ECB:s inställning varit att samrådet varit korrekt om det varit uppenbart att den berörda myndigheten agerat på den initierande eller antagande myndighetens vägnar.

1.2 DE NATIONELLA PARLAMENTENS ROLL

När de diskuterar förslag till rättsregler som faller inom ECB:s behörighetsområde och som har föreslagits av en eller flera parlamentsledamöter⁵, är nationella parlament myndigheter som "utarbetar förslag till rättsregler" enligt vad som avses i beslut 98/415/EG. När det gäller förslag till rättsregler som faller inom ECB:s behörighetsområde och som föreslagits av en eller flera parlamentsledamöter, måste de nationella parlamenten själva, på grundval av sina interna förfaranderegler, besluta om hur ECB skall höras innan förslaget antas. I ett fall har en nationell regering på eget initiativ hört ECB om förslag till rättsregler som föreslagits av ledamöter av det nationella parlamentet i enlighet med nationell rätt.

2 VILKA FÖRSLAG TILL RÄTTSREGLER OMFATTAS?

Ruta 3

Artikel 1.1 i beslut 98/415/EG

I detta beslut avses med

...

"förslag till rättsregler: alla regler som, så snart de blir rättsligt bindande och allmänt tillämpliga inom en medlemsstats territorium, reglerar ett obegränsat antal fall och riktas till ett obegränsat antal fysiska eller juridiska personer."

Av artikel 2.1 i beslut 98/415/EG framgår att medlemsstaternas myndigheter skall höra ECB om "varje förslag till rättsregler" inom ECB:s behörighetsområde. I artikel 1.1 i beslut 98/415/EG definieras uttrycket "förslag till rättsregler". Definitionen omfattar regler som, så snart de blir rättsligt bindande och allmänt tillämpliga i hela medlemsstaten (eller ett geografiskt definierat område), reglerar "ett obegränsat antal fall och riktas till ett obegränsat antal fysiska eller juridiska personer". Definitionen

⁵ Detta gäller även för fall då parlamentsledamöter föreslår ändringar av sådana förslag till rättsregler som presenterats av regeringen och som potentiellt kan medföra att förslaget till rättsregler hamnar inom ECB:s behörighetsområde.

innefattar inte förslag till rättsregler vars enda syfte är att införliva gemenskapsdirektiv i nationell lagstiftning (se avsnitt III.4).

Skyldigheten att höra ECB är inte begränsad till förslag till rättsregler som skall antas av ett parlament. Beslut 98/415/EG omfattar alla typer av rättsligt bindande regler, inklusive förordningar och andra föreskrifter, liksom allmänt tillämpliga, bindande rättsregler från nationella centralbanker eller tillsynsmyndigheter (om dessa har normgivningskompetens). Detta innebär dock inte att ECB skall höras om alla föreskrifter som genomför lagstiftning som faller inom ECB:s behörighetsområde. Mot bakgrund av målsättningen med beslut 98/415/EG står det klart att ett yttrande endast skall begäras från ECB när det rör sig om sådana förslag till föreskrifter där frågan har ett nära samband med ECB:s uppgifter och om inverkan på områden inom ECB:s behörighetsområde skiljer sig från de effekter lagstiftningen för med sig. Som exempel på frågor där medlemsstaterna i regel inte behöver höra ECB kan nämnas frågor som rör förfaranden eller sanktioner.

Skyldigheten att höra ECB angående ändringar av förslag till rättsregler som redan har överlämnats till ECB för ett yttrande gäller för betydande ändringar som i sak påverkar de föreslagna rättsreglerna. Man bör skilja mellan två olika fall. I det första fallet föreslås betydande ändringar innan ECB antagit sitt yttrande. I sådana fall förväntar sig ECB att den samrådande myndigheten så snart som möjligt överlämnar det ändrade förslaget till rättsregler till ECB så att ECB:s yttrande kan baseras på den mest aktuella texten. I det andra fallet föreslås betydande nya bestämmelser efter det att ECB antagit sitt yttrande. I det senare fallet skall ECB höras om ändringarna. ECB behöver dock inte höras ytterligare en gång om ändringarna främst företas för att beakta de synpunkter som ECB givit uttryck för i sitt yttrande. ECB vill dock gärna bli informerad om vilka åtgärder som vidtas med anledning av dess yttranden och uppskattar detaljerad information om sådana ändringar.

3 ECB:S BEHÖRIGHETSOMRÅDEN

Av artikel 2.1 i beslut 98/415/EG framgår att medlemsstaternas myndigheter skall höra ECB om varje förslag till rättsregler ”inom dess behörighetsområde enligt fördraget”. Detta omfattar självklart förslag till rättsregler med betydelse för ECBS grundläggande uppgifter enligt artikel 105.2 i fördraget (d.v.s. att utforma och genomföra gemenskapens monetära politik, genomföra valutatransaktioner, inneha och förvalta medlemsstaternas officiella valutareserver samt främja ett väl fungerande betalningssystem). Detta omfattar också förslag till rättsregler med betydelse för ett antal andra uppgifter som tilldelats ECBS genom fördraget.

I artikel 2.1 i beslut 98/415/EG räknas ett antal kategorier av frågor upp som uttryckligen anses falla inom ECB:s behörighetsområde. ECB skall höras av nationella myndigheter om förslag till rättsregler som berör följande frågor: valutafrågor, betalningsmedel, nationella centralbanker, insamling, sammanställning och distribution av monetär och finansiell statistik samt statistik rörande banker, betalningssystem och

betalningsbalanser, clearing- och betalningssystem samt regler som gäller finansiella institut i den mån de har en påtaglig inverkan på de finansiella institutens och marknadernas stabilitet. Det framgår tydligt av beslut 98/415/EG att uppräknings i artikel 2.1 inte är uttömmande.

Vidare framgår av artikel 2.2 i beslut 98/415/EG att myndigheterna i icke deltagande medlemsstater (förutom Storbritannien) skall höra ECB om varje förslag till rättsregler rörande instrumenten för den monetära politiken. Anledningen till att beslut 98/415/EG på detta sätt skiljer mellan deltagande och icke deltagande medlemsstater är att penningpolitiska instrument (t.ex. kassakravssystem) inte längre beslutas av nationella myndigheter i de deltagande medlemsstaterna. I femte skälet i beslut 98/415/EG förtydligas dock att skyldigheten att höra ECB inte omfattar beslut som myndigheterna i icke deltagande medlemsstater fattar i samband med genomförandet av sin monetära politik (t.ex. beslut om fastställande av räntesatser).

I bilaga 2 ges en icke uttömmande översikt över frågor som behandlats i nationella förslag till rättsregler och om vilka ECB, och tidigare EMI, har hört. Förhoppningen är att denna översikt skall vara till hjälp om det uppstår tveksamhet om huruvida ett nationellt förslag till rättsregler omfattas av skyldigheten att höra ECB i enlighet med beslut 98/415/EG.

3.1 VALUTAFRÅGOR OCH BETALNINGSMEDEL

Yttranden från ECB/EMI inom dessa områden har innefattat förslag till rättsregler angående en rad olika frågor. Några exempel är åtgärder avseende införandet av euron (redenominering av nationell valuta, redenominering av offentlig och privat skuld, dubbel prissättning, avrundningsregler, ersättande av nationella referenskurser, m.m.), lagliga betalningsmedel, utgivning av jubileumsmünt som lagligt betalningsmedel, upphovsrätt avseende sedlar och mynt, förfalskningar, hantering av sedlar och mynt samt utgivning av elektroniska pengar.

3.2 NATIONELLA CENTRALBANKER

Många yttranden från ECB/EMI faller inom denna kategori. De handlar om rättsregler med betydelse för de nationella centralbankernas eller deras direktionsledamöters ställning, särskilt deras oberoende. Flera yttranden handlar också om de nationella centralbankernas uppgifter och penningpolitik, inklusive iakttagandet av förbudet mot monetär finansiering enligt artikel 101 i fördraget, de nationella centralbankernas valutareserver samt nationella centralbankers kassakrav i icke deltagande medlemsstater. ECB/EMI har också vid ett flertal tillfällen ombetts yttra sig över förslag till rättsregler som berör de nationella centralbankernas icke-ECBS relaterade uppgifter, framförallt för att bedöma huruvida dessa uppgifter överensstämmer med målen och uppgifterna för ECBS⁶.

---

6 Enligt artikel 14.4 i stadgan kan de nationella centralbankerna utföra andra uppgifter än de som anges i stadgan, såvida inte ECB-rådet finner att dessa uppgifter strider mot ECBS mål och uppgifter.

3.3 INSAMLING, SAMMANSTÄLLNING OCH DISTRIBUTION AV MONETÄR OCH FINANSIELL STATISTIK SAMT STATISTIK RÖRANDE BANKER, BETALNINGSSYSTEM OCH BETALNINGSBALANSER

ECB:s behörighet att samla in statistiska uppgifter framgår av artikel 5 i stadgan. Enligt artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 2533/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter⁷ skall medlemsstaterna ”organisera sig själva på statistikområdet och helt och fullt samarbeta med ECBS för att garantera att förpliktelserna i artikel 5 i stadgan fullgörs”. ECB är medveten om att rapporteringsreglerna skiljer sig åt mellan medlemsstaterna. Därför brukar ECB, när den hörs om förslag till nationella rapporteringsregler, lämna allmängiltiga kommentarer vars syfte är att dra uppmärksamheten till sådana aspekter i förslaget som skulle kunna förtydligas.

3.4 CLEARING- OCH BETALNINGSSYSTEM

De samråd som ägt rum inom denna kategori har berört förslag till rättsregler med betydelse för olika aspekter av clearing- och betalningssystemens funktion, t.ex. deras tillsyn, nettoavvecklingssystem eller system för bruttoavveckling av betalningar i realtid, nettning och säkerheter samt den s.k. ”zero-hour-rule”.

3.5 REGLER SOM GÄLLER FINANSIELLA INSTITUT I DEN MÅN DE HAR EN PÅTAGLIG INVERKAN PÅ DE FINANSIELLA INSTITUTENS OCH MARKNADERNAS STABILITET

I tredje skälet i beslut 98/415/EG anges att denna kategori ”påverkar inte den nuvarande behörighetsfördelningen i fråga om den politik som rör tillsyn över kreditinstitut och det finansiella systemets stabilitet”. Kategorin måste betraktas tillsammans med artikel 25.1 i stadgan där det framgår att ECB ”kan” konsulteras av medlemsstaternas behöriga myndigheter om ”genomförandet av sådan gemenskapslagstiftning som avser tillsynen över kreditinstitut och det finansiella systemets stabilitet.” Av artikel 2.1 i beslut 98/415/EG framgår dock att medlemsstaterna ”skall” höra ECB om de föreslagna rättsreglerna har en ”påtaglig inverkan” på den finansiella stabiliteten utom i fall då, i enlighet med artikel 1.2, rättsreglernas enda syfte är att överföra gemenskapsdirektiv till medlemsstatens lagstiftning.

ECB har med stöd av artikel 2.1 sista strecksatsen i beslut 98/415/EG i samrådsförfaranden antagit flera yttranden om föreslagna ändringar av strukturen för tillsynsmyndigheterna i medlemsstaterna. ECB har också regelbundet hört om större ändringar av tillsynsreglerna avseende kreditinstitut och finansinstitut samt frågor som berör de regler som tillämpas för att bekämpa penningtvätt. ECB har även vid flera tillfällen hört om förslag till rättsregler som potentiellt har kunnat få stora konsekvenser för marknaderna, t.ex. rättsregler om värdepapperisering och

---

⁷ EGT L 318, 27.11.1998, s. 8.

dematerialisering av värdepapper, samt även rättsregler som berör både finansmarknaderna och ECB:s huvudmål att upprätthålla prisstabilitet (t.ex. regler om realräntelån).

Slutligen har ECB även hörts om olika förslag till rättsregler som kunde få konsekvenser för den fria rörligheten för kapital, växelkurspolitiken (t.ex. den föreslagna "Tobin-skatten") och andra förslag till rättsregler med betydelse för ekonomin.

4 GENOMFÖRANDELAGSTIFTNING

Ruta 4

Artikel 1.2 i beslut 98/415/EG

Förslag till rättsregler inbegriper inte förslag till regler vilkas enda syfte är att överföra gemenskapsdirektiv till medlemsstaternas lagstiftning.

Som nämnts ovan behöver medlemsstaterna, i enlighet med artikel 1.2 i beslut 98/415/EG, inte höra ECB när de överför gemenskapsdirektiv till nationell lagstiftning. Skälet för detta undantag är att ECB, i enlighet med artikel 105.4 i fördraget, redan har hörts om förslaget till gemenskapsrättsakt och att det är onödigt att utvidga ECB:s rådgivande funktion till nationella förslag till rättsregler vars enda syfte är att överföra gemenskapsrättsakten. På samma sätt anser ECB att nationella förslag till rättsregler vilkas syfte är att genomföra gemenskapsförordningar också omfattas av detta undantag. Detta under förutsättning att dessa rättsregler inte har inverkan på frågor som faller inom ECB:s behörighetsområde som skiljer sig från själva förordningens verkningar (om vilken ECB redan har hörts av gemenskapsinstitutionerna).

I ett mycket begränsat antal fall har ECB uppmuntrat nationella myndigheter att höra ECB om förslag till rättsregler som införlivar gemenskapsdirektiv som är av särskild betydelse för ECBS. Exempel på detta är direktivet om slutgiltig avveckling⁸ och säkerhetsdirektivet⁹. ECB:s yttranden som blev konsekvensen av det stora antalet konsultationer om förslag till rättsregler vilkas syfte var att införliva de båda direktiven i nationell lag blev ett värdefullt bidrag i arbetet att stärka den rättsliga ramen för Eurosystemet samt att främja stabiliteten i det finansiella systemet.

Det förekommer också att medlemsstater själva tar initiativet till att konsultera ECB när det gäller förslag till rättsregler vilkas syfte är att införliva ett direktiv i nationell lagstiftning. Detta trots att medlemsstaten inte har någon formell skyldighet och inte

8 Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper, EGT L 166, 11.6.1998, s. 45.

9 Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG av den 6 juni 2002 om ställande av finansiell säkerhet, EGT L 168, 27.6.2002, s. 43.

heller uppmanats att göra detta, t.ex. inom områden där ECB anses ha särskild expertis. Om förslaget till rättsregler är av särskild betydelse för ECBS/ECB:s uppgifter eller policy är ECB i allmänhet positiv till att avge ett yttrande om sådana förslag.

IV SAMRÅDSFÖRFARANDET

Ruta 5

Artikel 4 i beslut 98/415/EG

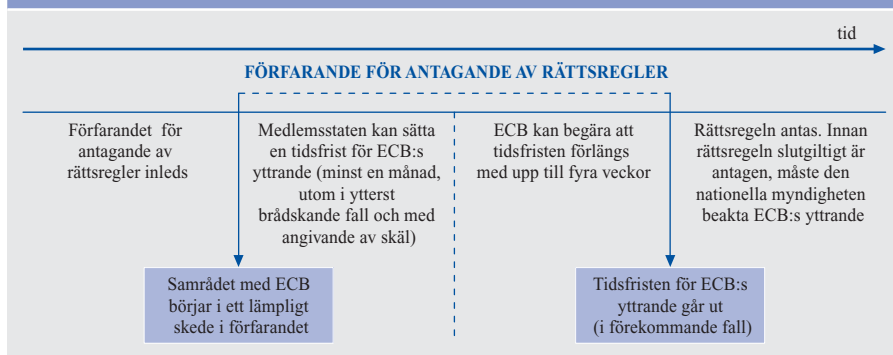
Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att detta beslut faktiskt följs. I detta syfte skall den se till att ECB hörs i ett lämpligt skede så att den myndighet som tar initiativet till ett förslag till rättsregler kan beakta ECB:s yttrande innan den fattar beslut i saken och att den myndighet som antar förslaget, om fråga är om en annan myndighet än den som har utarbetat förslaget till de ifrågavarande rättsreglerna, får kännedom om ECB:s yttrande.

I TIDPUNKTEN DÅ ECB SKALL HÖRAS

Av artikel 4 andra meningen i beslut 98/415/EG framgår att ECB skall höras ”i ett lämpligt skede” av förfarandet för antagande av rättsregler. Detta antyder att samrådet skall ske i ett skede av förfarandet för antagande av rättsregler som ger ECB tillräckligt med tid att dels granska förslaget till rättsregler (och vid behov översätta dem) och att anta sitt yttrande på alla nödvändiga språk, samtidigt som de berörda nationella myndigheterna har tillräckligt med tid för att beakta ECB:s yttrande innan rättsreglerna antas. För de fall att förslag till rättsregler utarbetas av en annan myndighet än den som antar förslaget, kan man av artikel 4 i beslut 98/415/EG utläsa att en konsultation skall ske i ett skede som ger myndigheten som tagit initiativet till förslaget möjlighet att undersöka om förslaget behöver ändras för att beakta ECB:s yttrande, d.v.s. innan förslaget till rättsregler överförs till den myndighet som sedan antar förslaget. Det är viktigt att komma ihåg att ECB måste ha rimlig tid till sitt förfogande när den skall undersöka frågeställningen och avge sitt yttrande. Det bör observeras att artikel 4 inte uttryckligen hindrar nationella myndigheter från att vidta sådana åtgärder i enlighet med sitt förfarande för antagande av rättsregler vilka inte påverkar innehållet i förslaget till rättsregler.

Av ordalydelsen i artikel 3.4 i beslut 98/415/EG kan man dra slutsatsen att medlemsstaterna är skyldiga att skjuta upp antagningsförfarandet för förslaget till rättsregler fram till dess att ECB avgivit sitt yttrande. Detta innebär inte att hela det nationella förfarandet för antagandet av rättsregler (t.ex. förberedelser i parlamentets kommittéer, debatter om andra yttranden från nationella myndigheter m.m.) måste skjutas upp i avvaktan på att ECB avger sitt yttrande. Det betyder snarare att den myndighet som antar förslaget har möjlighet att på ett meningsfullt sätt beakta ECB:s yttrande innan den fattar beslut i sakfrågan. Om en tidsfrist bestämts för avgivandet av ECB:s yttrande (se avsnitt IV.3) och denna tidsfrist har löpt ut, får den samrådande nationella myndigheten återuppta sitt antagningsförfarande. Men även i ett sådant fall är de nationella myndigheterna, så länge rättsreglerna ännu inte antagits, skyldiga att beakta ECB:s yttrande.

Diagram 2 Tidsschema

2 BEGÄRAN OM YTTRANDE

En begäran om ett yttrande skall skriftligen riktas till ECB:s ordförande. När ECB:s ordförande tar emot en begäran om ett yttrande påbörjas förfarandet med att anta ett ECB-uttrande. Till begäran bör fogas en kopia av förslaget till rättsregler. ECB rekommenderar även att den samrådande myndigheten bifogar en kort sammanfattning som beskriver frågeställningen och de viktigaste målen man vill uppnå med förslaget, i

Diagram 3 Vilka dokument som behövs

Alla dokument kan lämnas på den berörda medlemsstatens officiella språk (eller något av de officiella språken om det finns flera än ett).

Krävs	Rekommenderas	Frivilligt
<ul style="list-style-type: none"> – Skriftlig begäran om ett yttrande riktad till ECB:s ordförande – Kopia av förslaget till rättsregler 	<ul style="list-style-type: none"> – Kort sammanfattning som beskriver frågeställningen och rättsreglernas viktigaste mål, – vilket stadium det nationella förfarandet för antagandet av rättsregler befinner sig i, samt – namn och adressuppgifter till en kontaktperson. – Om det nationella förslaget till rättsregler är långt/komplicerat; en indikation om vilka av förslagets rättsregler ECB särskilt ombeds yttra sig över. – Om begäran är ytterst brådskande, ombeds den samrådande myndigheten bifoga en engelsk översättning av sammanfattningen och de viktigaste rättsreglerna i förslaget. 	<ul style="list-style-type: none"> – Angivande av en tidsfrist för ECB:s avgivande av sitt yttrande.

vilket stadium det nationella förfarandet för antagande av rättsregler befinner sig samt namn och adressuppgifter till en kontaktperson. Om förslaget till rättsregler innehåller att stort antal rättsregler som berör många olika frågor, rekommenderar ECB dessutom att den samrådande myndigheten anger vilka av förslagets rättsregler myndigheten särskilt önskar att ECB skall yttra sig över. Den samrådande myndigheten får även ange en tidsfrist för ECB:s avgivande av sitt yttrande (se avsnitt IV.3).

Begäran om ett yttrande och alla bifogade dokument kan lämnas på den berörda medlemsstatens officiella språk (eller på något av de officiella språken i medlemsstaten om det finns fler än ett). Om en begäran är av yttersta brådska (se avsnitt IV.3), är det önskvärt att ECB också får en engelsk översättning av sammanfattningen och de viktigaste rättsreglerna som samrådet handlar om. På så sätt kan ECB genast börja arbeta med utformningen av yttrandet utan att behöva vänta på att översättningarna skall bli klara. En begäran om ett yttrande från ECB bör dock inte försenas på grund av att någon sådan översättning inte föreligger.

3 TIDSRISTER

Ruta 6

Artikel 3 i beslut 98/415/EG

- 1. Medlemsstaternas myndigheter som utarbetar förslag till rättsregler får om de anser det nödvändigt bestämma en tidsfrist för ECB:s avgivande av sitt yttrande, vilken inte får vara kortare än en månad från och med det datum då ECB:s ordförande underrättas härom.*
- 2. I fall av yttersta brådska kan tidsfristen förkortas. I sådana fall skall den samrådande myndigheten ange skälen för brådskan.*
- 3. ECB får i god tid begära att tidsfristen skall förlängas med upp till fyra veckor. En sådan begäran får inte utan rimliga skäl avslås av den samrådande myndigheten.*
- 4. Om inget yttrande avgivits vid tidsfristens utgång, skall detta inte hindra den samrådande nationella myndigheten att vidta ytterligare åtgärder. Om ECB:s yttrande inkommer efter tidsfristens utgång skall medlemsstaterna dock se till att de myndigheter som avses i artikel 4 får kännedom om detta.*

Erfarenheten visar att det normalt tar sex veckor att anta ett ECB-yttrande, men det kan ta längre tid. Hur lång tid det i praktiken tar att anta ett visst yttrande beror naturligtvis dels på vad förslaget till rättsregler handlar om och dels hur komplicerad och känslig frågan är.

Enligt artikel 3.1 i beslut 98/415/EG får medlemsstaternas myndigheter som utarbetar förslag till rättsregler, om de anser det nödvändigt, bestämma en tidsfrist för ECB:s

avgivande av sitt yttrande. Tidsfristen får dock inte vara kortare än en månad från det datum då begäran tas emot.

Erfarenheten visar att medlemsstaterna ibland tolkar denna tidsfrist om en månad som regel, och inte som minsta tillåtna period. Med tanke på den tid som behövs för att utarbeta och anta ett ECB-yttrande har en månad i praktiken visat sig vara en mycket kort tidsfrist. Den kortaste tidsfristen bör därför bara användas i fall där det verkligen finns mycket starka skäl som talar för att ECB skall anta sitt yttrande inom en månad.

Enligt artikel 3.2 i beslut 98/415/EG kan tidsfristen förkortas i fall av yttersta brådska. I sådana mycket sällsynta fall skall den samrådande myndigheten uttryckligen ange skälen för brådskan. Därutöver, i enlighet med vad som sagts ovan, är det i dylika fall önskvärt att ECB också får en engelsk översättning av sammanfattningen och de viktigaste rättsreglerna som yttrandet skall handla om. En begäran om ett yttrande från ECB bör dock inte försenas på grund av att någon sådan översättning inte föreligger.

Enligt artikel 3.3 i beslut 98/415/EG får ECB, i fall där en tidsfrist satts av den samrådande myndigheten, i god tid begära att tidsfristen skall förlängas med upp till fyra veckor. I artikel 3.3 stadgas också att en sådan begäran inte utan rimliga skäl skall avslås av den samrådande myndigheten.

Av artikel 3.4 i beslut 98/415/EG framgår att ”om inget yttrande avgivits vid tidsfristens utgång, skall detta inte hindra den samrådande nationella myndigheten att vidta ytterligare åtgärder.” Detta innebär att den berörda myndigheten, när tidsfristen väl passerats, kan fortsätta med antagningsförfarandet för förslaget till rättsregler som legat nere i avvaktan på att ECB skall avge sitt yttrande. Så länge rättsreglerna ännu inte slutligen antagits, är den nationella myndigheten dock fortfarande skyldig att beakta ECB:s yttrande (och informera den antagande myndigheten om ECB:s yttrande om den senare är ett annat organ).

4 MOTTAGNINGSBEVIS

När en begäran om ett yttrande har mottagits skickas ett mottagningsbevis till den samrådande myndigheten på samma språk som det språk begäran inkom på. I fall där den samrådande medlemsstaten inte har någon formell skyldighet att höra ECB anges detta i mottagningsbeviset tillsammans med en indikation om huruvida ECB trots detta har specifika kommentarer som kommer att ta formen av ett ECB-yttrande.

De bifogade dokumenten skickas sedan tillsammans med den engelska översättningen till medlemmarna i ECB-rådet och ECB:s allmänna råd. Medlemmarna kan på så sätt från början sätta sig in i frågeställningen och sedan med kort varsel lämna sina kommentarer när förslaget till yttrande skickas till dem för kommentarer.

5 ANTAGANDET AV ETT YTTRANDE

När direktionen godkänt förslaget till yttrande översänds det till ECB-rådet för antagande. Ett yttrande är en ECB-rättsakt och antas normalt av ECB-rådet.

Medlemmarna i ECB:s allmänna råd deltar också i beslutsprocessen. ECB-rådet är det beslutande organ som antar ECB:s yttranden medan det allmänna rådet medverkar till att fullgöra ECB:s rådgivande funktioner.

6 SPRÅKVERSIONER

Yttranden som begärts av en nationell myndighet antas på den berörda medlemsstatens officiella språk (eller på samma språk som begäran inkom på om det finns fler än ett officiellt språk) samt på engelska.

7 ÖVERFÖRING AV YTTRANDET OCH HUR YTTRANDET SKALL BEAKTAS

När yttrandet antagits skickas det till den samrådande myndigheten tillsammans med ett brev från ECB:s ordförande eller vice ordförande. Brevet är avfattat på den berörda medlemsstatens officiella språk (eller på samma språk som begäran inkom på om det finns fler än ett officiellt språk).

Enligt artikel 4 i beslut 98/415/EG skall den myndighet som tar initiativet till ett förslag till rättsregler beakta ECB:s yttrande innan den fattar beslut i saken. Den myndighet som antar förslaget skall få kännedom om ECB:s yttrande, om denna myndighet är en annan än den som har utarbetat förslaget till rättsregler.

När beslutsprocessen är avslutad vill ECB gärna ha en kopia av de rättsregler som till slut antagits.

8 OFFENTLIGGÖRANDE

ECB-rådet har gradvis utökat sin policy om öppenhet till att även omfatta nationella samråd. Ursprungligen offentliggjorde ECB inte sådana yttranden som tillkom inom ramen för beslut 98/415/EG. I sista stycket i varje yttrande angav ECB att den inte motsatte sig att den samrådande myndigheten offentliggjorde yttrandet, men överlät detta beslut till den berörda myndigheten. Mellan september 2002 och januari 2005 publicerades yttranden inom ramen för beslut 98/415/EG sex månader efter antagandet, med undantag av yttranden av principiell betydelse som genast offentliggjordes på ECB:s webbplats. Sedan januari 2005 publiceras alla ECB-yttranden på ECB:s webbplats omedelbart efter det att de översänts till den samrådande myndigheten, såvida det inte finns särskilda skäl talar emot ett omedelbart offentliggörande. Om särskilda skäl föreligger offentliggörs yttrandet inom sex månader efter det att det antagits.

V IAKTTAGANDE AV SAMRÅDSSKYLDIGHETEN

För att säkerställa att skyldigheten att samråda med ECB verkligen följs, stadgar artikel 4 i beslut 98/415/EG att medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som behövs ”för att säkerställa att detta beslut faktiskt följs”. ECBS övervakar på nära håll den nationella rättsutvecklingen angående förslag till nationella rättsregler inom ECB:s behörighetsområde, och de nationella centralbankerna och ECB rapporterar internt om de nationella myndigheternas iakttagande av skyldigheten att samråda med ECB om förslag till rättsregler inom ECB:s behörighetsområden.

VI RÄTTSLIGA FÖLJDER OM SAMRÅD INTE GÖRS

Om skyldigheten att samråda med ECB om nationella förslag till rättsregler inom ECB:s behörighetsområde åsidosätts är detta en överträdelse av beslut 98/415/EG som kan leda till ett överträdelseförfarande inför domstolen. Ett sådant förfarande mot medlemsstaten skulle föras av Europeiska kommissionen med stöd av artikel 226 i fördraget¹⁰. Skyldigheten att samråda enligt beslut 98/415/EG är också exakt och ovillkorlig, vilket innebär att enskilda kan åberopa den vid nationella domstolar. Såvitt ECB känner till har ännu ingen nationell domstol behövt avgöra huruvida en nationell rättsregel som antagits utan att ECB har hörts är giltig eller verkställbar, och hittills har heller ingen ansökan om något förhandsavgörande av en sådan fråga inkommit till domstolen. Domstolen har dock upprepade gånger blivit ombedd att ta ställning till frågan huruvida nationella rättsregler som antagits utan att Europeiska kommissionen först informerats i enlighet med viss gemenskapslagstiftning kan göras gällande¹¹.

I dessa fall har domstolen kommit fram till att nationella rättsregler som antagits i strid med viktiga förfarandetekniska krav inte kan göras gällande gentemot enskilda. Det är också väletablerad domstolspraxis att alla rättsmedel som normalt står till förfogande enligt nationell rätt kan användas av en part för att genomdriva yrkanden enligt gemenskapsrätten¹². I de medlemsstater där enskilda har rätt att inleda ett förfarande för att få en nationell rättsregel ogiltigförklarad på grund av väsentliga förfarandetekniska brister, bör enskilda också ha möjlighet att söka få sådana nationella rättsregler ogiltigförklarade som antagits i strid med väsentliga förfarandetekniska krav enligt gemenskapsrätten, såsom att ett samråd med ECB inte ägt rum. Medlemsstaterna bör vara medvetna om risken för att domstolens praxis kan leda till att enskilda inleder ett förfarande vid en nationell domstol med målsättningen att få en dom som påverkar giltigheten eller verkställbarheten av en nationell rättsregel som antagits i strid med skyldigheten att samråda enligt beslut 98/415/EG.

---

10 Om en nationell centralbank med normgivningsmakt åsidosätter skyldigheten att samråda i enlighet med beslut 98/415/EG kan ECB själv väcka talan enligt artikel 237 d i fördraget och artikel 35.6 i stadgan.

11 Se bland annat: mål 174/84, *Bulk Oil* (REG 1986, s. 559), mål 380/87, *Enichem Base* (REG 1989, s. 2491), mål C-194/94, *CIA Security International* (REG 1996, s. I-2201); mål C-226/97, *Lemmens* (REG 1998, s. I-3711), mål C-235/95, *AGS Assedic Pas-de-Calais* (REG 1998, s. I-4531), mål C-443/98, *Unilever* (REG 2000, s. I-7535), mål C-159/00, *Sapod Audic* (REG 2002, s. I-5031).

12 Se t.ex. mål 158/80, *Rewe* (REG 1981, s. 1805).

BILAGOR

I RÅDETS BESLUT AV DEN 29 JUNI 1998 OM NATIONELLA MYNDIGHETERS SAMRÅD MED EUROPEISKA CENTRALBANKEN RÖRANDE FÖRSLAG TILL RÄTTSREGLER (98/415/EG)¹³

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 105.4 i detta samt artikel 4 i det därtill fogade protokollet om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken,

med beaktande av kommissionens förslag (¹),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande (²),

med beaktande av Europeiska monetära institutets yttrande (³),

i enlighet med förfarandet i artikel 106.6 i fördraget och artikel 42 i nämnda protokoll, och med beaktande av följande:

(1) Europeiska centralbanken (ECB) kommer att upprättas så snart dess direktion har utsetts.

(2) I fördraget föreskrivs att nationella myndigheter skall höra ECB om varje förslag till rättsregler inom dess behörighetsområde. Det är rådets uppgift att ange gränserna och villkoren för detta samråd.

(3) Denna skyldighet för medlemsstaternas myndigheter att höra ECB får inte påverka deras ansvar för berörda områden. Medlemsstaterna skall höra ECB om varje förslag till rättsregler inom dess behörighetsområde i enlighet med artikel 105.4 i fördraget. Den förteckning över särskilda områden som omfattas av artikel 2 i detta beslut är inte uttömmande. Artikel 2 sjätte strecksatsen i detta beslut påverkar inte den nuvarande behörighetsfördelningen i fråga om den politik som rör tillsyn över kreditinstitut och det finansiella systemets stabilitet.

(4) Europeiska centralbankssystemets (ECBS:s) monetära uppgifter och transaktioner anges i ECBS:s och ECB:s stadga. De deltagande medlemsstaternas centralbanker är en integrerad del av ECBS och skall handla i enlighet med ECB:s riktlinjer och instruktioner. Under den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen (EMU) är myndigheterna i icke-deltagande medlemsstater skyldiga att höra ECB om förslag till rättsregler rörande instrumenten för monetär politik.

(5) Så länge vissa medlemsstater inte deltar i ECBS:s monetära politik berör detta beslut inte sådana beslut som myndigheterna i dessa medlemsstater fattar i samband med genomförandet av sin monetära politik.

---

¹³ EGT L 189, 3.7.1998, s. 42.

(6) Samrådet med ECB får inte otillbörligt förlänga förfarandet för antagande av rättsregler i medlemsstaterna. Den tidsfrist inom vilken ECB måste avge sitt yttrande måste emellertid göra det möjligt för ECB att granska de texter som hänskjuts till den med den noggrannhet som krävs. I fall av yttersta brådska, i fråga om vilka skälen kommer att anges, exempelvis på grund av marknadens känslighet, får medlemsstaterna bestämma en tidsfrist som är kortare än en månad och som avspeglar situationens brådska. Särskilt i dessa fall bör dialogen mellan de nationella myndigheterna och ECB göra det möjligt att beakta båda parter intressen.

(7) I enlighet med punkterna 5 och 8 i det till fördraget fogade protokoll nr 11 skall detta beslut inte gälla Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om och så länge som den medlemsstaten inte går över till den tredje etappen av EMU.

(8) Från och med den dag då ECB upprättas och fram till det att den tredje etappen av EMU börjar skall nationella myndigheter höra ECB i enlighet med beslut 93/717/EG (4) och artikel 109.2 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I detta beslut avses med deltagande medlemsstat: en medlemsstat som har antagit den gemensamma valutan i enlighet med fördraget, förslag till rättsregler: alla regler som, så snart de blir rättsligt bindande och allmänt tillämpliga inom en medlemsstats territorium, reglerar ett obegränsat antal fall och riktas till ett obegränsat antal fysiska eller juridiska personer.

2. Förslag till rättsregler inbegriper inte förslag till regler vilkas enda syfte är att överföra gemenskapsdirektiv till medlemsstaternas lagstiftning.

Artikel 2

1. Medlemsstaternas myndigheter skall höra ECB om varje förslag till rättsregler inom dess behörighetsområde enligt fördraget och särskilt i fråga om följande:

- Valutafrågor.
- Betalningsmedel.
- Nationella centralbanker.
- Insamling, sammanställning och distribution av monetär och finansiell statistik samt statistik rörande banker, betalningssystem och betalningsbalanser.
- Clearing- och betalningssystem.

- Regler som gäller finansiella institut i den mån de har en påtaglig inverkan på de finansiella institutens och marknadernas stabilitet.
- 2. Vidare skall myndigheterna i de medlemsstater som inte är deltagande medlemsstater höra ECB om varje förslag till rättsregler rörande instrumenten för monetär politik.
- 3. ECB skall omedelbart efter att ha mottagit ett förslag till rättsregler underrätta den samrådande myndigheten om huruvida förslaget enligt ECB:s mening ligger inom bankens behörighetsområde.

Artikel 3

1. Medlemsstaternas myndigheter som utarbetar förslag till rättsregler får om de anser det nödvändigt bestämma en tidsfrist för ECB:s avgivande av sitt yttrande, vilken inte får vara kortare än en månad från och med det datum då ECB:s ordförande underrättas härom.
2. I fall av yttersta brådska kan tidsfristen förkortas. I sådana fall skall den samrådande myndigheten ange skälen för brådskan.
3. ECB får i god tid begära att tidsfristen skall förlängas med upp till fyra veckor. En sådan begäran får inte utan rimliga skäl avslås av den samrådande myndigheten.
4. Om inget yttrande avgivits vid tidsfristens utgång, skall detta inte hindra den samrådande nationella myndigheten att vidta ytterligare åtgärder. Om ECB:s yttrande inkommer efter tidsfristens utgång skall medlemsstaterna dock se till att de myndigheter som avses i artikel 4 får kännedom om detta.

Artikel 4

Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att detta beslut faktiskt följs. I detta syfte skall den se till att ECB hörs i ett lämpligt skede så att den myndighet som tar initiativet till ett förslag till rättsregler kan beakta ECB:s yttrande innan den fattar beslut i saken och att den myndighet som antar förslaget, om fråga är om en annan myndighet än den som har utarbetat förslaget till de ifrågavarande rättsreglerna, får kännedom om ECB:s yttrande.

Artikel 5

1. Detta beslut skall tillämpas från och med den 1 januari 1999.
2. Beslut 93/717/EG skall upphöra att gälla från och med den 1 januari 1999.

Artikel 6

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 29 juni 1998.

På rådets vägnar

R. COOK

Ordförande

(¹) EGT C 118, 17.4.1998, s. 11.

(²) EGT C 195, 22.6.1998.

(³) Yttrandet avgivet den 6 april 1998 (ännu ej offentliggjort i EGT).

(⁴) EGT L 332, 31.12.1993, s. 14.

2 ÖVERSIKT ÖVER FRÅGOR SOM BEHANDLATS I FÖRSLAG TILL RÄTTSREGLER ÖVER VILKA ECB OCH TIDIGARE EMI HAR KONSULTERATS ¹⁴

	<i>Yttrandets nummer</i>
Valutafrågor och betalningsmedel	
E-handel	
– elektroniska betalningar och instrument för e-pengar	CON/2000/11
– utgivning av elektroniska pengar	CON/2002/1
Eurosedlar och euromynt	
	CON/2004/28, CON/2004/17, CON/2003/29, CON/2001/1, CON/1997/4, CON/1994/1
– omlopp/distribution av sedlar och mynt	CON/2004/28, CON/1999/14
– jubileumsmynt i omlopp	CON/2002/12, CON/2000/13, CON/1999/12, CON/1999/10, CON/1998/18
– reproducering i kommersiellt syfte av sedlar	CON/1996/13
– förhandstilldelning av eurosedlar och euromynt	CON/2001/21, CON/2001/14
– utgivning av sedlar och mynt	CON/2002/7, CON/2000/14 CON/1999/10, CON/1999/3, CON/1997/18
– utomeuropeiska departement	CON/1998/9
Eurons införande	
	CON/2001/37, CON/2001/29, CON/2001/19, CON/2001/9, CON/2001/1, CON/2000/25, CON/2000/22, CON/2000/21, CON/2000/15, CON/1999/10, CON/1999/2, CON/1998/48, CON/1998/42, CON/1998/36, CON/1998/31, CON/1998/23, CON/1998/19, CON/1998/18, CON/1998/11, CON/1998/9, CON/1998/8, CON/1998/6, CON/1998/2, CON/1998/1,

¹⁴ I bilaga 2 ges en icke uttömmande översikt över frågor som behandlats i förslag till nationella rättsregler där samråd med ECB (och tidigare EMI) har ägt rum.

Yttrandets nummer

	CON/1997/30, CON/1997/24, CON/1997/18, CON/1997/17
– kompletterande åtgärder för eurons införande	CON/1998/8, CON/1998/1
– sedlar och mynt denominerade i nationell valuta	CON/2002/31, CON/2002/15, CON/2002/6, CON/2001/26, CON/2001/20, CON/2001/1
– bas- och referensräntor	CON/1998/59
– utbytet av sedlar och mynt	CON/2001/26, CON/2001/15, CON/2001/7, CON/2001/1
– dematerialisering av aktier under övergången till euron	CON/1999/4
– diskonteringsränta	CON/1997/24
– dubbel prissättning	CON/1998/8
– eurons växelkurs	CON/1997/12
– valutatransaktioner	CON/2004/34, CON/2003/29
– lagligt betalningsmedel	CON/2004/17, CON/2003/29 CON/2002/31, CON/2002/12, CON/2002/6, CON/2001/20, CON/2001/1, CON/2000/29, CON/2000/17
– redenominering av aktier i företag	CON/1998/11
– redenominering av finansiella instrument	CON/1997/17
– redenominering av nationell valuta	CON/2002/31, CON/2001/1, CON/1998/18
– redenominering av offentlig och privat skuld	CON/1998/19, CON/1998/11
– avrundningsregler	CON/2002/15, CON/1998/48, CON/1998/19, CON/1998/1
– teknisk specifikation av euromynt	CON/2000/29, CON/2000/13
Skyddet av euron	
– upphovsrätt	CON/2002/26, CON/1999/12, CON/1998/18

Yttrandets nummer

- förfalskningar CON/2003/29, CON/2002/26, CON/2002/17, CON/2001/40, CON/2001/22, CON/2001/16, CON/2000/16, CON/1999/10
- hantering av eurosedlar och euromynt CON/2004/8

Nationella centralbanker

Redovisning, rapportering and revision

- redovisningsregler CON/2002/7, CON/1998/62
- årsbokslut CON/1998/62, CON/1998/35
- nationell revision CON/2002/22

Styrelseledamöter

- CON/2003/03, CON/2000/26, CON/1998/6, CON/1997/26, CON/1997/25, CON/1996/5
- sekretess CON/2003/28, CON/1998/7, CON/1998/5
- anställningstrygghet CON/1997/26, CON/1997/25
- mandatperiod CON/2004/16, CON/1997/15, CON/1997/10
- rösträtter CON/1997/25

ECBS uppgifter

- CON/2003/27, CON/2002/16, CON/2000/7, CON/1998/5, CON/1997/18, CON/1997/8, CON/1996/10, CON/1994/1

Oberoende

- CON/2004/1, CON/2003/27, CON/2003/22, CON/2002/14, CON/2001/28, CON/2001/17, CON/1999/16, CON/1998/38, CON/1998/13, CON/1998/6, CON/1997/32, CON/1997/8
- relationer med regeringen CON/2002/7, CON/1997/25, CON/1997/8, CON/1996/10, CON/1995/11

	<i>Yttrandets nummer</i>
– relationer med parlamentet	CON/2001/17, CON/1998/6, CON/1997/26, CON/1996/5, CON/1996/4
– Statligt konto hos en nationell centralbank	CON/1994/6
Minimireserver	CON/1998/62, CON/1998/47, CON/1998/43, CON/1998/41, CON/1995/2, CON/1994/5
Penningpolitik	CON/2002/21
Icke-ECBS-uppgifter	CON/1997/3, CON/1997/2, CON/1996/16
Deltagande i internationella monetära institutioner	CON/1997/16, CON/1997/10
Prisstabilitet	CON/2002/27, CON/1998/5, CON/1997/30, CON/1997/20, CON/1997/10, CON/1995/11
Förbud mot monetär finansiering	CON/1998/45, CON/1995/14
Tillsyn	CON/2003/23, CON/2003/7, CON/1995/15, CON/1994/11
Valuta- och guldreserver	CON/2004/6, CON/2000/17, CON/1998/22, CON/1996/16
Nationella centralbankers stadgar	CON/2003/29, CON/2003/15, CON/2003/4, CON/2002/7, CON/2000/15, CON/2000/7, CON/1998/25, CON/1999/18, CON/1998/13, CON/1998/12, CON/1998/7, CON/1994/1
– bestämmelser i budgetlagen	CON/2002/31, CON/2002/30, CON/2001/17, CON/1997/26
– funktion och organisering av utomeuropeiska departement	CON/1999/20
Intradagskredit till regeringen utan säkerhet	CON/1997/8

Yttrandets nummer

Insamling, sammanställning och distribution av monetär och finansiell statistik, samt statistik över banker, betalningssystem och betalningsbalanser

Betalningsbalansstatistik

CON/2003/8, CON/2002/29,
CON/2002/21, CON/1998/45

Allmän statistik

– insamling av statistik

CON/2004/24, CON/2002/29,
CON/2002/21, CON/2000/28,
CON/1999/22, CON/1998/30,
CON/1998/28, CON/1995/6

– offentliggörande av räntevillkor

CON/2002/28

Finansmarknadsstatistik

CON/2004/2, CON/1998/30

Rapporteringskyldighet

CON2003/1, CON/2002/29,
CON/2002/2

En nationell centralbanks statistikfunktioner

CON/2003/8, CON/2002/28,
CON/1998/45, CON/1997/12,
CON/1996/5, CON/1996/4,
CON/1995/11

Clearing- och betalningssystem

Säkerhet, nettning, repor

CON/2004/27, CON/1998/42,
CON/1998/29, CON/1998/25,
CON/1996/5, CON/1995/13,
CON/1995/12

Insolvensförfaranden

– ”zero-hour rule”

CON/1998/9, CON/1998/3,
CON/1996/4

Säkerhetsrätt i värdepapper

CON/1995/12

Övervakning av betalningssystem

CON/2003/15, CON/1998/3,
CON/1996/10, CON/1996/4

	<i>Yttrandets nummer</i>
Betalningssystem – allmänt	CON/2003/15, CON/2003/14, CON/2002/1, CON/1998/9, CON/1998/3, CON/1997/4
Avvecklingssystem för värdepapper – allmänt	CON/1998/42, CON/1998/9, CON/1998/3
TARGET	CON/2001/5, CON/2000/5, CON/1999/19, CON/1999/13, CON/1999/9
– RTGS-system	CON/1995/12
Överlåtbara värdepapper	CON/2004/22
Regler som gäller finansiella institut i den mån de har en påtaglig inverkan på de finansiella institutens och marknadernas stabilitet	
Kreditinstitut	CON/2003/25, CON/2001/35 CON/1998/25
Finansinstitut	CON/2003/25, CON/2001/35
Ställande av finansiell säkerhet	CON/2004/27, CON/2003/11, CON/2003/2, CON/2002/8, CON/1998/26, CON/1997/6, CON/1996/15
Ombudsmannen för finansiella tjänster	CON/2003/24
Kreditinstituts realränteutlåning	CON/2004/20
Penningtvätt och finansiering av terrorism	CON/2003/25, CON/2002/24, CON/2002/5, CON/2002/4, CON/1997/4
Principen om fri rörlighet för kapital	CON/1995/15
– skatt på valutatransaktioner	CON/2004/34
Stabiliteten på finansmarknaderna	CON/2002/1, CON/2001/35, CON/1998/42, CON/1997/4, CON/1997/2, CON/1997/3, CON/1994/11

Yttrandets nummer

– marknader utanför börsen

CON/2003/7

Börser

CON/1999/4, CON/1997/21,
CON/1994/11

Tillsyn över kredit- och finansinstitut

CON/2004/21, CON/2003/24,
CON/2003/19, CON/2002/18,
CON/2001/35, CON/1997/2

Penningpolitiska instrument

Icke deltagande medlemsstaters penningpolitiska instrument

CON/1995/17, CON/1997/27

– centralbankers informationssystem samt metod
och tidsfrister för uppgiftslämnande

CON/2004/33

– institut för e-pengar

CON/2004/25

– kassakrav

CON/2004/29

– program för statistiska undersökningar

CON/2004/36

– tillsyn över finansmarknaderna

CON/2004/31

